

ՀՀ Ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 6/7

17 փետրվարի 2015 թ.

Քննարկվեց քաղաքացի Գագիկ Պետրոսյանի դիմում-գանգատը ՀՀ ՖՆ ՕԿ և ՆԱ ԳՎ ՕԿՎ 9-րդ բաժնի պետի 25.12.2014 թ-ի թիվ 1411981 վարչական ակտի դեմ:

Քաղաքացի Գագիկ Պետրոսյանի գանգատում բերված փաստարկները.

Ըստ ՀՀ ՖՆ ՕԿ և ՆԱ ԳՎ ՕԿՎ 9-րդ բաժնի պետի 25.12.2014 թ-ի թիվ 1411981 վարչական ակտի (այսուհետ նաև Ակտ) և դրա հիմք հանդիսացող Արձանագրության՝ Գագիկ Պետրոսյանը 2014թ.-ի հուլիսի 3-ին, 10-ին և 15-ին ԱՄՆ-ից ՀՀ տարածք է ներմուծել ռադիոսարքավորումներ 1.130.000 դրամ մաքսային արժեքով, որոնք հանձնել է համապատասխանաբար «Ինստիգեյթ» ՓԲԸ-ին, «Ինստիգեյթ ռուսումնական կենտրոն» հիմնադրամին և «Ինստիգեյթ Ռոբոտիքս» ՓԲԸ-ին, որոնց հետ կնքվել է համապատասխան առուվաճառքի պայմանագրեր, ինչպես նաև փոխհատուցվել է մաքսագերծման ծախսերն ընդամենը 1.890.461 դրամի չափով: Ակտն ու Արձանագրությունը հավելում են, որ Գագիկ Պետրոսյանը հանդիսացել է անհատ ձեռներեց և ըստ ՀՀ կառավարության էլեկտրոնային ռեգիստրի հաշվառումից հանվել է 31.08.2011թ.-ին:

Ակտով և Արձանագրությամբ շարադրված խախտման նկարագրության հիման վրա Ակտով Գագիկ Պետրոսյանի նկատմամբ նշանակվել է տուգանք 945.230 դրամի չափով՝ համաձայն «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածի, անօրինական ձեռնարկատիրական գործունեությամբ զբաղվելու համար:

Որպեսզի Գագիկ Պետրոսյանը համարվի անօրինական ձեռնարկատիրական գործունեությամբ զբաղվող անձ, պետք է նախ հաստատել, որ նա զբաղվել է ձեռնարկատիրական գործունեությամբ:

Ձեռնարկատիրական գործունեությունը սահմանվում է ՀՀ Քաղաքացիական օրենսգրքի 2-րդ հոդվածով, որի համաձայն. «Ձեռնարկատիրական է համարվում անձի ինքնուրույն, իր ռիսկով իրականացվող գործունեությունը, որի հիմնական նպատակը գույք օգտագործելուց, ապրանքներ վաճառելուց, աշխատանքներ կատարելուց կամ ծառայություններ մատուցելուց շահույթ ստանալն է»:

Ըստ այս հոդվածի՝ ձեռնարկատիրական գործունեությունը բնութագրվում է հետևյալ երեք բաղադրիչներով.

- ա) Անձը սա կատարում է ինքնուրույն,
- բ) Անձը սա կատարում է իր ռիսկով,
- գ) Այս գործունեության հիմնական նպատակը շահույթ ստանալն է:

Վերոգրյալից ակներև է, որ ՀՀ Քաղաքացիական օրենսգրքում «ձեռնարկատիրական գործունեությանը» տրված սահմանումը ամփոփ չէ, սահմանափակ է, քանի որ ըստ այդ սահմանման՝ անձի գրեթե յուրաքանչյուր գործողություն, որի արդյունքում անձը ստանում է եկամուտ, կարելի է համարել ձեռնարկատիրական գործունեություն:

Այս տեսակետը հաստատվում է նաև քաղաքացիական գործ թիվ 3-1161 (ՏԴ)-ի մասին ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի որոշմամբ:

«Ձեռնարկատիրական գործունեություն» հասկացությունն առավել հանգամանորեն մեկնաբանվում է Վճռաբեկ դատարանի վերոնշյալ որոշմամբ և ՀՀ Սահմանադրական դատարանի 25.11.2008 թ-ի թիվ ՍԴՈ-780 որոշմամբ:

Ըստ ՀՀ ՍԴ թիվ ՍԴՈ-780 որոշման՝ «ձեռնարկատիրական գործունեություն» հասկացությունն ունի հետևյալ հատկանիշները.

«- հանդիսանում է տնտեսական գործունեության,

- հետապնդում է շահույթ (եկամուտ) ստանալու նպատակ,

- իրականացվում է ինքնուրույն և իր ռիսկով,

- իրականացվում է որևէ ձևով կատարվող հատուցման դիմաց,

- ենթակա է պետական գրանցման (առանձին դեպքերում նաև լիցենզավորման),

- չի ներառում քաղաքացիների անձնական գույքի (ներառյալ նաև անշարժ) և իրերի օտարումը, բացառությամբ օրենքով նախատեսված դեպքերի,

- իրականացվում է պարբերաբար»:

Ըստ ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի նշյալ որոշման՝ քաղաքացու կողմից իրականացվող գործունեության բնույթը (այդ թվում նաև՝ ձեռնարկատիրական լինելը) որոշելիս, անհրաժեշտ է բացահայտել հետևյալ հանգամանքները.

1. արդյոք գործունեությունն իրականացվել է անձի նախաձեռնությամբ և կամքով,

2. արդյոք գործունեությունը կրում է պարբերական բնույթ,

3. արդյոք գործունեությունն ի սկզբանե իրականացվել է հատկապես շահույթ (եկամուտ) ստանալու նպատակով,

4. արդյոք գործունեությունն իրականացվում է որպես մասնագիտություն (արհեստ), որի արտաքին դրսևորումներից կարելի է համարել առևտրի իրականացման կամ ծառայությունների մատուցման հատուկ տարածքի (խանութ, սրահ, արհեստանոց, այլ արտադրական տարածք, հատուկ հարմարեցված տրանսպորտային միջոց), տեղեկատվական-գովազդային բնույթի միջոցառումների, ապրանքի մեծ քանակության և տեսականու առկայությունը,

5. արդյոք քաղաքացու տնտեսական գործունեությունը (քաղաքացիաիրավական գործարքը) վերաբերում է նրա անձնական գույքին,

6. այլ առանձնահատուկ հատկանիշներ:

Վերստին ներկայացնելով 2014թ.-ի ամռան ամիսներին տեղի ունեցածը՝ գանգատաբերը հաստատում է հետևյալը.

2010թ.-ի մարտի 22-ից «Ինստիգեյթ» ՓԲԸ-ում աշխատում է որպես տնտեսվար: Աշխատանքի գործառույթներից մեկն է անհրաժեշտ փաստաթղթերի հանձնումը մաքսային մարմիններին և ստացած բեռի տեղափոխումը գրասենյակ:

Ելնելով գործատուի հետ ունեցած իրավահարաբերության բնույթից՝ աշխատանքային պարտականությունների կատարման ընթացքում ռիսկը կրում է գործատուն՝ «Ինստիգեյթ» ՓԲԸ-ն:

2014թ. հունիսի 9-ին, 11-ին և 16-ին «Ինստիգեյթ» ՓԲԸ-ի, 2014թ. հունիսի 30-ին «Ինստիգեյթ ռաումնական կենտրոն» հիմնադրամի և 2014թ. մայիսի 19-ին, 23-ին «Ինստիգեյթ Ռոբոտիքս» ՓԲԸ-ի կորպորատիվ քարտերով կատարվել է ապրանքների առցանց գնում, որի տեղափոխումը Հայաստան իրականացվել է «Ինստիգեյթ» ՓԲԸ-ի աշխատակից էմիլ Մամաջանյանի միջոցով, որն առցանց գնումը կատարելու ընթացքում գտնվում էր ԱՄՆ-ում՝ գործուղման մեջ: Այսինքն, նշյալ ռադիոսարքավորումները գնվել են նշյալ երեք իրավաբանական անձանց կորպորատիվ միջոցներով:

Ապրանքները պետք է մաքսագերծվեին նշյալ իրավաբանական անձանց անունով: Սակայն ապրանքների գնման ժամանակ պարզվել է, որ հաշիվ-

ապրանքագրերը թերի են և այդ պատճառով մաքսային մարմինները հրաժարվեցին մաքսագերծումն անել համապատասխան իրավաբանական անձանց անուններով: Մաքսային աշխատակիցների իսկ խորհրդով գործընթացն իրականացվել է Գագիկ Պետրոսյանի միջոցով: Այսինքն, վերջինս չի գործել ինքնուրույն, սեփական նախաձեռնությամբ և կամքով:

Միաժամանակ պարզ է դառնում, որ ապրանքները Գագիկ Պետրոսյանը չի ներմուծել վերավաճառելու նպատակով, և ի սկզբանե չի հետապնդել որևէ եկամուտ ստանալու նպատակ: Սա միակ դեպքն է, երբ գանգատաբերն իր գործողություններում ստիպված է եղել վերավաճառք կազմակերպել: Այսինքն, գործողությունները չեն կրում պարբերական բնույթ:

Այս փաստերը համադրելով ՀՀ Սահմանադրական դատարանի որոշմամբ առանձնացված ձեռնարկատիրական գործունեության հատկանիշներին՝ ստանում ենք հետևյալը.

Գանգատաբերն իր գործողություններով չի հետապնդել շահույթ (եկամուտ) ստանալու նպատակ, չի գործել ինքնուրույն: Ավելին, չի գործել իր ռիսկով, քանի որ նման դրվագում բացակայում էր ռիսկը: Որպես գործատուի աշխատակից, իր գործողությունների ռիսկը փաստացի կրում է գործատուն:

Գործողությունների դիմաց չի ստացել որևէ հատուցում՝ բացառությամբ աշխատանքային պարտականությունների կատարման դիմաց գործատուի կողմից տրված հատուցման (աշխատավարձի): Առավաճառքի պայմանագրերով նշյալ իրավաբանական անձանց կողմից կատարված վճարումներն ամբողջովին օգտագործվել են ապրանքների գնման, մաքսագերծման ընթացքում առաջացած հարկերը, տուրքերը, վճարները մուծելու և համապատասխան եկամտային հարկը մուծելու համար, և չեն ներառել որևէ դրական եկամուտ կամ այն ստանալու ակնկալիք:

Որպես առանձնահատուկ հատկանիշ կարելի է շեշտել այն, որ գանգատաբերի գործողությունների մյուս կողմը գործատուն է եղել: Այսինքն, ձեռնարկատիրական գործունեությամբ զբաղվելու պարագայում առաջանում է շահերի բախում: Շահերի բախումը կայանում է նրանում, որ ձեռնարկատիրական գործունեությունը ենթադրում է շահույթի ստացումը, որը վերավաճառքի պարագայում արտահայտվում է գնման գնի նկատմամբ վերադիրի ավելացմամբ: Գանգատաբերից (որպես միջնորդ) գնելու փոխարեն, նշյալ իրավաբանական անձինք կարող էին ապրանքները գնել անմիջապես և ուղղակիորեն վաճառողներից (ինչպես որ տեղի է ունեցել): Միջնորդով գործելիս իրավաբանական անձինք տուժվում են, որը հանգեցնում է շահերի բախման: Նմանատիպ գործելաճը բնորոշ է կայացած իրավաբանական անձանց և առհասարակ ընդունելի չէ գործատու-աշխատակից հարաբերություններում: Այն բնականոն և տրամաբանական չէ, որը հավելյալ փաստում է, որ տեղի ունեցածը ձեռնարկատիրական գործունեություն չէ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 57, 63, 69 և 70 հոդվածներով գանգատաբերը խնդրում է անվավեր ճանաչել Ակտը:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ֆիզիկական անձ Գագիկ Պետրոսյանի մոտ ՀՀ օրենսդրությամբ հարկային մարմին վերապահված իրավասության սահմաններում իրականացված օպերատիվ-հետախուզական միջոցառումների ընթացքում պարզվել է, որ վերջինս ք.Երևան, Ամիրյան 11/13 հասցեում իրականացրել է ապօրինի ձեռնարկատիրական գործունեություն: Հաշվի առնելով նշված հանգամանքը գեկուցագիր է ներկայացվել ՀՀ ՖՆ ՕԿ և ՆԱ ԳՎ ՕԿՎ պետին, որպեսզի վերջինիս կողմից ընդունվի որոշում՝ հարկ վճարողի համախառն եկամուտը, հարկվող օբյեկտները և հարկային պարտավորությունները սահմանված կարգով հարկային մարմնի կողմից հաշվարկելու վերաբերյալ: Արդյունքում, ՀՀ ՖՆ ՕԿ և ՆԱ ԳՎ ՕԿՎ պետի կողմից 25.12.2014 թ-ին ընդունել է թիվ 213-9 որոշումը՝ հարկ վճարողի մոտ իրականացվող օպերատիվ-հետախուզական միջոցառման ընթացքում հարկվող օբյեկտները և հարկային պարտավորությունները ՀՀ կառավարության 1998 թ-ի սեպտեմբերի 18-ի թիվ 580 որոշմամբ հաստատված կարգով հաշվարկելու վերաբերյալ:

Ելնելով վերոգրյալից՝ ՀՀ ՖՆ ՕԿ և ՆԱ ԳՎ ՕԿՎ 9-րդ բաժնի պետի կողմից 25.12.2014 թ-ին ընդունվել է թիվ 1411981 վարչական ակտը (այսուհետ նաև վարչական ակտ):

Վարչական ակտով մասնավորապես արձանագրվել է, որ սույն թվականի դեկտեմբերի 24-ին, ժամը 15:00-ից 16:30 արտաքին դիտում իրականացնելու նպատակով այցելություն է կատարվել ք.Երևան, Ամիրյան 11/13 հասցե ֆիզ. անձ Գագիկ Պետրոսյանի կողմից ապօրինի ձեռնարկատիրական գործունեություն իրականացնելու փաստը ճշտելու համար: Ըստ Գագիկ Պետրոսյանի կողմից տրված հայտարարության, նա աշխատում է «Ինստիգեյթ» ՓԲԸ-ում որպես տնտեսվար և 2014 թ-ի հուլիսի 3-ին, 10-ին և 15-ին ԱՄՆ-ից ՀՀ տարածք է ներմուծել ռադիոսարքավորումներ 1.130.000 դրամ մաքսային արժեքով, որոնք հանձնել է «Ինստիգեյթ» ՓԲԸ-ին, «Ինստիգեյթ ռուսումնական կենտրոն» հիմնադրամին և «Ինստիգեյթ Ռոբոտիքս» ՓԲԸ-ին: Վերջիններիս հետ կնքվել են համապատասխան առուվաճառքի պայմանագրեր, ինչպես նաև փոխհատուցվել է մաքսազերծման ծախսերը՝ ընդամենը 1.890.461 դրամի չափով:

Վարչական ակտով Գագիկ Պետրոսյանի նկատմամբ կիրառվել է «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածով նախատեսված տուգանքը՝ գումարով 945.230 դրամ:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ Գագիկ Պետրոսյանը «Ինստիգեյթ» ՓԲԸ-ում աշխատում է որպես տնտեսվար: 2014թ. հունիսի 9-ին, 11-ին և 16-ին «Ինստիգեյթ» ՓԲԸ-ի, 2014թ. հունիսի 30-ին «Ինստիգեյթ ռուսումնական կենտրոն» հիմնադրամի և 2014թ. մայիսի 19-ին, 23-ին «Ինստիգեյթ Ռոբոտիքս» ՓԲԸ-ի կորպորատիվ քարտերով կատարվել է ապրանքների առցանց գնում: Ի սկզբանե նախատեսված է եղել, որ ապրանքների մաքսազերծումը պետք է կատարվեր նշված իրավաբանական անձանց անունով: Սակայն հաշիվ-ապրանքագրերում առկա որոշակի խնդիրների պատճառով մաքսային մարմինը հրաժարվել է մաքսազերծումն իրականացնել նշված ընկերությունների անուններով: Արդյունքում վերոգրյալ ապրանքների մաքսազերծումն իրականացվել է Գագիկ Պետրոսյանի միջոցով:

Հանձնաժողովը գտնում է, որ սույն գործի վերաբերյալ որոշում կայացնելու համար անհրաժեշտ է նախ պարզել, թե Գագիկ Պետրոսյանի կողմից իրականացված վերը նկարագրված գործունեությունը հանդիսանում է արդյոք ձեռնարկատիրական գործունեություն, թե ոչ: Նշված հարցը պարզաբանելու համար Հանձնաժողովը հարկ է համարում անդրադառնալ այն իրավական ակտերին, որոնցով կարգավորվում է «ձեռնարկատիրական գործունեություն» եզրույթը, ինչպես նաև նախադեպային հանդիսացող դատական ակտերին, որոնցով նախանշված են այն չափանիշները, որոնց

բավարարման դեպքում միայն գործունեությունը կարող է որակվել որպես ձեռնարկատիրական:

Ձեռնարկատիրական գործունեության սահմանումը տրված է ՀՀ քաղաքացիական օրենսգրքի 2-րդ հոդվածով, որի համաձայն. «Ձեռնարկատիրական է համարվում անձի ինքնուրույն, իր ռիսկով իրականացվող գործունեությունը, որի հիմնական նպատակը գույք օգտագործելուց, ապրանքներ վաճառելուց, աշխատանքներ կատարելուց կամ ծառայություններ մատուցելուց շահույթ ստանալն է»:

Իր հերթին, «ձեռնարկատիրական գործունեություն» հասկացությունն առավել հանգամանորեն մեկնաբանված է ՀՀ Սահմանադրական դատարանի 25.11.2008 թ-ի թիվ ՍԴՈ-780 և ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի 01.08.2007 թ-ի թիվ 3-1161 (ՏԴ) որոշումներով: Մասնավորապես, ՀՀ ՍԴ թիվ ՍԴՈ-780 որոշման համաձայն ձեռնարկատիրական գործունեության, որպես տնտեսական առանձին գործունեության, բովանդակության իրավական բնորոշումից բխում է, որ այն անձի՝ ինքնուրույն, իր ռիսկով իրականացվող գործունեությունն է, որի հիմնական նպատակը գույքի օգտագործումից, ապրանքներ վաճառելուց, աշխատանքներ կատարելուց կամ ծառայություններ մատուցելուց շահույթ ստանալն է:

ՀՀ օրենսդրության վերլուծությունը միաժամանակ վկայում է, որ «ձեռնարկատիրական գործունեություն» հասկացության բովանդակությունը բացահայտված է նաև «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքում (26-րդ հոդված):

Նշված օրենքներում «ձեռնարկատիրական գործունեություն» հասկացության վերաբերյալ դրույթների համադրված վերլուծությունից բխում է, որ այդ հասկացությունն ունի հետևյալ հատկանիշները.

- հանդիսանում է տնտեսական գործունեություն,
- հետապնդում է շահույթ (եկամուտ) ստանալու նպատակ,
- իրականացվում է ինքնուրույն և իր ռիսկով,
- իրականացվում է որևէ ձևով կատարվող հատուցման դիմաց,
- ենթակա է պետական գրանցման (առանձին դեպքերում՝ նաև լիցենզավորման),
- չի ներառում քաղաքացիների անձնական գույքի (ներառյալ նաև անշարժ) և իրերի օտարումը, բացառությամբ օրենքով նախատեսված դեպքերի,
- իրականացվում է պարբերաբար:

Սահմանադրական դատարանը գտել է, որ օրենսդիրը հնարավորինս ամրագրել է «ձեռնարկատիրական գործունեությունը» բնութագրող նվազագույն հատկանիշները՝ չբացառելով լրացուցիչ հատկանիշների ներառումը: Միաժամանակ, օրենքներում օգտագործվող առանձին հասկացություններ չեն կարող ինքնաբավ լինել: Դրանց բովանդակությունը, բնորոշ հատկանիշների շրջանակը ճշգրտվում են ոչ միայն օրինաստեղծ գործունեության արդյունքում, այլ նաև դատական պրակտիկայում: Տվյալ դեպքում խոսքը վերաբերում է «ձեռնարկատիրական գործունեություն» հասկացության և դրան բնորոշ հատկանիշների բովանդակության բացահայտմանը:

Սահմանադրական դատարանն արձանագրել է, որ ՀՀ Վճռաբեկ դատարանն իր թիվ 3-1161 (ՏԴ) որոշման մեջ մեկնաբանել է խնդրո առարկա հասկացության օրենսդրական բովանդակությունը՝ ըստ էության որոշակիացնելով դրա հատկանիշների շրջանակը:

ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի թիվ 3-1161 (ՏԴ) որոշման համաձայն, քաղաքացու կողմից իրականացվող գործունեության բնույթը (այդ թվում նաև՝ ձեռնարկատիրական լինելը) որոշելիս, անհրաժեշտ է բացահայտել հետևյալ հանգամանքները.

1. արդյոք գործունեությունն իրականացվել է անձի նախաձեռնությամբ և կամքով,
2. արդյոք գործունեությունը կրում է պարբերական բնույթ,

3. արդյոք գործունեությունն ի սկզբանե իրականացվել է հատկապես շահույթ (եկամուտ) ստանալու նպատակով,

4. արդյոք գործունեությունն իրականացվում է որպես մասնագիտություն (արհեստ), որի արտաքին դրսևորումներից կարելի է համարել առևտրի իրականացման կամ ծառայությունների մատուցման հատուկ տարածքի (խանութ, սրահ, արհեստանոց, այլ արտադրական տարածք, հատուկ հարմարեցված տրանսպորտային միջոց), տեղեկատվական-գովազդային բնույթի միջոցառումների, ապրանքի մեծ քանակության և տեսականու առկայությունը,

5. արդյոք քաղաքացու տնտեսական գործունեությունը (քաղաքացիաիրավական գործարքը) վերաբերում է նրա անձնական գույքին,

6. այլ առանձնահատուկ հատկանիշներ:

Հանձնաժողովը, սույն գործի փաստական հանգամանքները համադրելով ՀՀ Սահմանադրական դատարանի 25.11.2008 թ-ի թիվ ՍԴՈ-780 և ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի 01.08.2007 թ-ի թիվ 3-1161 (ՏԴ) որոշումներով «ձեռնարկատիրական գործունեություն» հասկացությունը բնորոշող հատկանիշների հետ, եկավ եզրակացության, որ Գագիկ Պետրոսյանի կողմից իրականացված վերը նկարագրված գործունեությունը չի կարող որակվել որպես ձեռնարկատիրական գործունեություն: Մասնավորապես, Հանձնաժողովի համոզմամբ իրականացված գործարքին կամ գործունեությանը ապօրինի ձեռնարկատիրական գործունեության որակավորում տալու համար անհրաժեշտ և կարևոր պայման է հանդիսանում որպեսզի գործունեությունն իրականացված լինի անձի նախաձեռնությամբ և կամքով, որի հիմնական նպատակը հանդիսանա շահույթ ստանալը:

Քննարկվող դեպքում գործում առկա ապացույցները հիմնավորում են, որ Գագիկ Պետրոսյանը չի գործել ինքնուրույն, իր ռիսկով, ինչպես նաև, որ վերջինս ի սկզբանե չի հետապնդել շահույթ (եկամուտ) ստանալու նպատակ:

Ելնելով վերոգրյալից՝ Հանձնաժողովը եզրակացնում է, որ է «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածով նախատեսված տուգանքը քննարկվող դեպքում կիրառելի չէ:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով Հանձնաժողովը

ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Է՝

Չեղյալ համարել ՀՀ ՖՆ ՕԿ և ՆԱ ԳՎ ՕԿՎ 9-րդ բաժնի պետի 25.12.2014 թ-ի թիվ 1411981 վարչական ակտը:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Գ. ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ

